

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 437/25
9.4.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Стојилковић, председника већа, Станиславе Митровић и Снежане Марјановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Кокерић, адвокат из Београда, ул. Драгослава Јовановића бр. 7, против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Филип Лазић, адвокат из Београда, ул. Савска бр. 27/35, ради утврђења права својине, одлучујући о жалби тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду П 1237/24 од 12.9.2024.године, у седници већа одржаној дана 9.4.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 1237/24 од 12.9.2024.године у ставу другом, трећем, четвртм, петом и шестом изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба тужиоца изјављена против става првог и седмог изреке пресуде Вишег суда у Београду П 1237/24 од 12.9.2024.године као недозвољена.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 1237/24 од 12.9.2024.године ставом првим изреке дозвољено је преиначење тужбе тужиоца АА из ..., учињено поднеском од 12.04.2024. године.

Ставом другим изреке није дозвољено проширење тужбе на Град Београд, које је предложено поднеском од 15.06.2022. године.

Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован главни тужбени захтев тужиоца АА из ..., којим је тражено да се утврди право својине тужиоца по основу стицања у браку са туженом ББ са уделом од 1/3 на непокретностима изграђеним на катастарској парцели број ... КО ..., која је уписана код СКН Земун у лист непокретности број ... КО ..., и то: ... објекат Стамбено-пословни простор (П+1+Пк) укупне површине 190м², од чега је приземље 56,75м², спрат 67,25м² и поткровље 66,10м²; ... објекат: ... хала

(П+0) укупне површине 151м² спољашњих димензија 15,10x10,00м, висине 5,25м; Нови објекат: Велика хала са становима (П+1+Пк), укупне површине 512м², од чега приземље 150м², спрат 162м² и поткровље 160м²; Нови објекат: Локал са становима (П+2+Пк) укупне површине 240м², од чега је приземље 60м², прво спрат 60м², други спрат 60м² и поткровље 60м² (у приземљу локал нето површине 51,9м², на првом спрату стан нето површине 28,2м², на другом спрату стан нето површине 26,5м², у поткровљу стан нето површине 44,29м²); Лимене надстрешнице (П+0) укупне површине 135м², намењене за магацин; Лимена хала (1+0) укупне површине 210м², намењена за магацин, са правом коришћења површине земљишта катастарске парцеле број ... КО..., уписане у лист непокретности број ... КО ... испод објеката и земљишта за редовну употребу за сваки објекат понаособ, а што би тужена ББ била дужна да призна и трпи.

Ставом четвртим изреке одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се тужена обавезе да му на име утврђене вредности имовине брачне заједнице исплати 1/3 од укупне утврђене вредности имовине, односно укупан износ од 291.950,00 ЕУР, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде, па до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате.

Ставом петим изреке одбачена је тужба тужиоца у делу којим је тражено да се утврди вредност имовине брачне заједнице тужиоца АА и ББ у укупном износу од 875.850,00 ЕУР и то износ од 392.000,00 ЕУР на име укупне површине од 1.960,00м² дела катастарске парцеле број ... КО ... износ од 114.000,00 ЕУР на име ... објекта: Стамбено пословног простора (П+1+Пк) укупне површине 190м² од чега је приземље 56,75м², спрат 67,25м² и поткровље 66,10м²; износ од 60.400,00 ЕУР на име ... објекта: ... хала (П+0) укупне површине 151м² спољашњих димензија 15,10x10,00м, висине 5,25м; износ од 153.600,00 ЕУР на име Новог објекта: Велика хала са становима (1+1+Пк), укупне површине 512м² од чега приземље 150м², спрат 162м² и поткровље 160м²; износ од 108.000,00 ЕУР на име Новог објекта: Локал са становима (П+2+Пк) укупне површине 240м² од чега је приземље 60м², први спрат 60м², други спрат 60м² и поткровље 60м² (у приземљу локал нето површине 51,9м², на првом спрату стан нето површине 28,2м², на другом спрату стан нето површине 26,5м², у поткровљу стан нето површине 44,29м²); износ од 12.150,00 ЕУР на име Лимене надстрешнице (П+0) укупне површине 135м² намењене за магацин; износ од 35.700,00 ЕУР на име Лимене хале П+0) укупне површине 210м² намењене за магацин.

Ставом шестим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 786.275,00 динара.

Ставом осмим тужилац је ослобођен плаћања трошкова судских такси у овом поступку.

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу, побијајући је у целости и то због битне повреде одредаба парничног поступка, непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Претходном оценом жалбе тужиоца, другостепени суд је нашао да је

недозвољена у делу у којем је изјављена против става првог и седмог изреке ожалбене пресуде. Наиме, у овом делу тужилац је успео у свом захтеву, имајући у виду да му је дозвољено преиначење тужбе и да је ослобођен трошкова плаћања судских такси, те с тога не постоји правни интерес за изјављивање жалбе против ових ставова изреке ожалбене одлуке, па је у смислу одредбе члана 387 став 1 тачка 1 ЗПП одлучено као у ставу другом изреке ове пресуде.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр.72/11...10/23), Апелациони суд је оценио да је жалба тужиоца неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које повреде другостепени суд пази по службеној дужности, а нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из става 2 тачке 12 истог члана на коју се указује у жалби. Изрека првостепене пресуде је разумљива, непротивречи сама себи нити разлозима пресуде, а у образложењу првостепени суд је навео јасне и потпуне разлоге о одлучним чињеницама.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац АА и тужена ББ су закључили брак 25.10.2003. године, који је разведен правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду П2 3240/02 од 25.09.2012. године. Пре заснивања брачне заједнице, дана 02.12.1999. године, тужена је у својству поклопримца са оцем ВВ, у својству поклонодавца, закључила и оверила уговор о поклону пред Првим општинским судом у Београду под бројем Ов. 2881/99. Предмет уговора о поклону био је објекат у изградњи са постављеним темељима, димензија 20мх10м, површине 10,20 ари (Плава хала) саграђен на парцели ... КО ... и део парцеле у површини од 1.020 м2. Након што је отац тужене преминуо, правноснажним оставинским решењем Четвртог општинског суда у Београду О 3692/01 од 13.02.2002. године, тужена је оглашена за једног од наследника на заоставштини пок. ВВ и то у делу 1/3 заоставштине коју је између осталог чинила и катастарска парцела ... КО ... Укупна површина наведене парцеле износила је 58 ари 78 м2, с тим да је умањена за 10,20 ари (што је био предмет уговора о поклону закључен са туженом), па је за наслеђивање по законском основу наслеђивања кат. Парцеле ... преостало 48 ари 28 м2. Поред тога, тужена је по законском основу наслеђивања наследила 1/3 права коришћења катастарске парцеле број ... КО ..., површине 22,20 м2, са бесправно саграђеним објектом са кућним бројем бр. 2 у ... ..., као и 1/3 дела права власништва на стоваришту намењеном за обављање промета на мало резане грађе, грађевинског дрвета, огревног дрвета и других производа од дрвета у ул. ... у ... Такође, тужена је непосредно пре закључења брака, али и у току трајања брачне заједнице располагала непокретностима које је стекла пре заснивања заједнице живота са тужиоцем, па је, између осталог, продала део катастарске парцеле у површини од 500 м2, односно 500/487742 идеалног дела катастарске парцеле број ... уписане у ЗКУЛ број ... КО ..., заједно са започетим објектом приватном кућом димензија 12х8 метара у основи, који се налази на ... и то гледајући са леве стране први на левом углу који међи са два пута, главним који води ка ... и споредним који води ка ... и то на основу уговора закљученог дана 20.08.2002. године са ГГ и ДД, обоје из ... Такође је продала део катастарске парцеле у површини од 500 м2, односно 500/487742 идеалног дела катастарске парцеле број ... уписане у ЗКУЛ ... КО ..., заједно са ванкњижним објектом

у изградњи димензија 8x10м који се налази у ... у улици ..., и то на основу уговора закљученог дана 22.10.2002. године са ЂЂ и мал. ЕЕ, обоје из ..., као купцима. У току трајања заједнице живота у браку са тужиоцем продала је и део катастарске парцеле у површини од 750м², односно 750/487742 идеалног дела катастарске парцеле ... уписане у ЗКУЛ ... КО... заједно са ванкњижним објектом димензија 15x9м, који се налази у ..., на углу улице ... и ..., уз пут који је димензија 16,67мx45м и то на основу уговора закљученог дана 30.09.2004. године са ЖЖ из ..., као купцем. Новац, добијен продајом ових непокретности, је био капитал за изградњу "...", "..." и лимене надстрешнице. Тужена, њена мајка и брат су издавали и стоваришни простор и тако остваривали зараду. У периоду од 2000. године до 2012. године, тужена је издавала и "..." и од закупнине убирала приход. Поред ове имовине, отац тужене је за живота продао 50 ари земље по цени од 200.000,00 ДЕМ, а који новац је након његове смрти 2001. године подељен у оквиру њихове породице, од чега је тужена добила 40.000,00 ДЕМ. Породица тужене је продала и грађевинске машине 2002/2003. године и од продаје тужена је добила 25.000,00 евра. У 2007. години тужена је продала и део катастарске парцеле у површини од 246,6м² од парцеле ... уписана у ЗКУЛ ... КО ... заједно са 1/3 идеалног дела ванкњижног објекта димензија 20 x 10 м, који се гледано од улице ... (бивша ...) на улаз у плац, налази са леве стране и то на основу уговора закљученог дана 24.08.2007. године. Након тога је изграђена Лимена хала, док је градња Велике хале започета у току трајања заједнице, али је окончана тек након што је заједница престала. Објекти "...", "...", лимена надстрешница која повезује "...", "...", лимена хала и "Велика хала" са становима су изграђени на кат.парцели бр. ... КО ..., која је у јавној својини Града Београда. Парничне странке током трајања заједнице живота у браку нису остваривале друге приходе, изузев прихода које су убирали издавањем у закуп описаних непокретности и живели су у стану родитеља тужиоца заједно са њима, а у одређеном периоду са братом тужиоца, његовом женом и дететом. У периоду када су грађене хале које су биле предмет спора, тужена је прелазила да живи у својој породичној кући како би надзирала радове. Током трајања заједнице тужена је кувала, чистила, куповала намирнице, док је тужилац био незапослен, није кувао, чистио, нити је куповао намирнице.

Полазећи од потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања, а на основу одредбе члана 168 Породичног закона правилно је првостепени суд одбио како главни, тако и евентуални тужбени захтев тужиоца. Објекти, односно хале, које су изграђене у току трајања брачне заједнице представљају посебну имовину тужене, јер су изграђене искључиво средствима које је тужена наследила односно стекла од прихода насталих издавањем њене посебне имовине. Током трајања заједнице тужена је доприносила и вођењем домаћинства, док са друге стране није утврђен значајнији допринос тужиоца у увећању предметне имовине. Имајући у виду наведено, првостепени суд је закључио да иако је током трајања заједничког живота у браку дошло до знатнијег увећања вредности посебне имовине тужене, тужилац нема право на удео у тој имовини. Сходно одредби члана 205 став 1 и 2 ЗПП није дозвољено проширење тужбе на Град Београд, имајући у виду да се заступник Града Београда поднеском од 11.07.2022. године изричито изјаснио да не пристаје да ступи у парницу. Осим тога, с обзиром да је Град Београд титулар права својине на земљишту које је обухваћено тужбом, тужбени захтев тужиоца свакако не би био основан у делу који се односи на парцелу ... КО ... Одлучујући о захтеву тужиоца у делу којим је тражено да се утврди вредност спорне имовине, на начин ближе наведен у ставу петом изреке пресуде, првостепени суд је

нашао да се у конкретном случају ради о недозвољеној тужби за утврђење, па је исту применом одредбе члана 194 став 1 ЗПП одбацио, јер се не може захтевати утврђење постојања неких чињеница или неког чињеничног скупа, као ни утврђење правних чињеница, јер су ове чињенице елеменат неког правног односа или права, а процесна претпоставка о којој суд води рачуна по службеној дужности у току целог поступка јесте и постојање правног интереса, или неког другог интереса за подношење ове тужбе, пре доспелости захтева за чинидбу из истог односа.

Све важне чињенице за доношење одлуке о основаности тужбеног захтева првостепени суд је потпуно и поуздано утврдио доказима које је правилно оценио применом одредбе члана 8 ЗПП. Неосновано се жалбеним наводима тужиоца оспорава оцена његовог исказа у својству парничне странке, сведока ЗЗ и ИИ, а нарочито имајући у виду да је првостепени суд у пресуди образложио све чињенице које тужилац оспорава у жалби, које образложење другостепени суд прихвата у целисти као своје сходно одредби члана 396 став 2 ЗПП. Првостепени суд је правилно применио одредбу члана 8 Закона о парничном поступку којом је прописано да суд по свом уверењу на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка одлучује које ће чињенице узети као доказане. Овом одредбом установљено је начело слободне оцене доказа која подразумева одсуство законом утврђених правила о избору доказа и њиховом рангирању према доказној снази и која препушта суду савесну и брижљиву оцену доказа. Према специфичностима конкретног случаја резултатима конкретног истраживања суд слободно, без формалних ограничења цени изведене доказе и формира своје уверење о доказаним, односно недоказаним чињеницама.

У образложењу првостепени суд је детаљно образложио у ком делу и из којих разлога не прихвата исказе сведока тужиоца и његовог оца. Другостепени суд такође налази да су поменути искази у битним деловима нелогични, неживотни, међусобно противречни и противречни писаним доказима и исказима осталих сведока у поступку чије је исказе првостепени суд у целисти прихватио. Тужилац у свом исказу није успео да на уверљив начин објасни како је стекао уштеђевину коју је наводно уложио у изградњу бордо хале, нити је о пореклу тог новца приложио извод из банке или било какав други писани доказ. Навео је да је део новца стекао из зараде коју је остварио пре заснивања брачне заједнице, али није могао детаљно да определи где је тачно све радио и колико је зарађивао, а увидом у његову радну књижицу не постоје докази о ранијем запослењу. Део исказа тужиоца да је износ од 12.500,00 евра зарадио продајом права својине у идеалном делу од 1/4 на кући у ... је у супротности са исказом његовог оца који је навео да је реч о продаји две куће, те како ови наводи нису поткрепљени уговорима о купопродаји непокретности, правилан је закључак првостепеног суда да се ни у овом делу не поклати вера исказима тужиоца и његовог оца. Са друге стране, тужена је порекло средстава, које је уложила у изградњу свих објеката, као и да се ради о њеној посебној имовини, доказала уговорима о купопродаји непокретности који су приложени у списима предмета.

Поред тога, правилан је закључак првостепеног суда да тужилац није доказао да је учествовао у радовима на халама које су предмет овог поступка, с обзиром да ни за то није приложио ниједан доказ, а да из исказа других сведока саслушаних у току поступка, произлази да тужилац није изводио радове. Правилно је првостепени суд у

овом делу поклонио веру исказу сведока ЈЈ, који је био ангажован од стране тужене и који је изводио радове и на ... хали и на Великој хали, а који је потврдио да тужилац и када је био присутан на градилишту није ништа радио. Његов исказ је у овом делу потврђен и исказом сведока КК, ЛЛ и ЉЉ, чијим исказима је такође првостепени суд правилно поклонио веру. Исказ сведока ИИ није од другачијег утицаја на утврђивање чињеничног стања у овом предмету, имајући у виду да су његова сазнања да је тужилац вршио грађевинске послове потекле од разговора са тужиоцем, те да се не ради о непосредним сазнањима које сведок поседује.

Неоснован је и жалбени навод да је тужилац учествовао у изради пројектне документације за објекте који су били грађени у току брачне заједнице, с обзиром да је у току поступка тужена доставила пројектну документацију израђену од стране Конструктор консалтинг доо и ... (Ариес про инг доо Рума), а из које је утврђено да је тужена била наручилац документације, те се не може прихватити ни навод тужиоца да је он био тај који је ангажовао ММ да изради пројектну документацију.

Тужилац такође није у току поступка доказао да је у току трајања брака био било где запослен и да је својом зарадом доприносио у брачној заједници, с обзиром да није приложио ниједан доказ о свом радном статусу, као што би нпр. био уговор о раду. Тужилац није приложио ни изводе са банковног рачуна, нити било какав други доказ да је остварио зараду пре заснивања брачне заједнице, по основу чега би доказао и порекло уштеђевине уложене у изградњу "...", као и зараду након ступања у брак, ради доказивања свог доприноса у стицању заједничке имовине. Са друге стране, из Уверења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање од дана 22.7.2021. године, утврђено је да тужилац није био пријављен на евиденцију РФ ПИО све до дана 13.2.2020. године.

Супротно жалбеним наводима тужиоца, првостепени суд је на потпуно утврђено чињенично стање правилно применио и материјално право. Наиме, одредбом члана 171. став 1. ПЗ, прописано је да имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину. Претпоставља се да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки, јер је тако прописано одредбом члана 180. став 2. истог Закона. Већи удео једног супружника у стицању заједничке имовине зависи од њихових остварених прихода, вођења послова у домаћинству, старања о деци, старања о имовини те других околности од значаја за одржавање или увећање вредности заједничке имовине, како је прописано ставом 3. одредбе члана 180. ПЗ. На основу одредбе члана 168. став 2. ПЗ, имовина коју је супружник стекао у току трајања брака добом заједничке имовине односно наслеђем, поклоном или другим правним послом којим се прибављају искључиво права представља његову посебну имовину. За постојање заједничке имовине, односно код утврђивања стицања у брачној заједници, битно је постојање брака, средства уложена у стицање имовине, али и намера стицања, односно свест да се имовина стиче заједнички.

Полазећи од ове одредбе, непокретности које су предмет овог поступка представљају посебну имовину тужене, те тужилац није доказао да је на било који начин допринео увећању исте, с обзиром да није доказао да је остваривао приходе, нити да је вршио радове и улагао било каква средства ради изградње непокретности, ни

да је учествовао или водио послове у домаћинству. Предметне непокретности изграђене су од средстава из посебне имовине тужене, конкретно од продаје непокретности које је наследила или добила на поклон од свог покојног оца и породице, као и од зараде од издавања “...” за коју тужилац није оспорио да се ради о посебној имовини тужене. Поред тога, тужена је једина обављала послове у домаћинству у току трајања брачне заједнице. Стога су без утицаја наводи да је дошло до знатног увећања имовине, с обзиром да тужилац ничим није допринео увећању исте, већ је до увећања дошло искључиво захваљујући приходима и средствима тужене који су проистекли из њене посебне имовине.

Потврђена је одлука у ставу другом изреке којом није дозвољено проширење тужбе на Град Београд, као и одлука о одбачају тужбе у ставу петом изреке ожалбене пресуде, имајући у виду да је донета правилном применом одредби материјалног права, односно одредбе члана 199 ЗПП у ставу другом и одредбе члана 194 ЗПП у ставу трећем, а тужилац у жалби није посебно истакао наводе којим би оспорио одлуку првостепеног суда у овим деловима.

Приликом доношења другостепене одлуке, Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе тужиоца али је нашао да се истима не доводи у сумњу законитост и правилност одлуке и да нису од утицаја на другачију одлуку суда, с обзиром на напред утврђене одлучне чињенице и заузето правно становиште.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка, имајући у виду да је донета правилном применом одредби чланова 153, 154 и 163 ЗПП.

Из изнетих разлога, применом одредбе чланова 390 и 401 тачка 2 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...10/23 – други закон), одлучено је као у ставу првом изреке.

**Председник већа-судија
Јелена Стојилковић с.р**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић